

Gezantschap der Nederlanden.

No. 817.

Praha, le 1er Décembre 1931.

Monsieur le Ministre,

En vous accusant réception de votre lettre en date de ce jour, j'ai l'honneur de vous communiquer que j'ai pris acte, au nom du Gouvernement de Sa Majesté la Reine des Pays-Bas, que le Gouvernement tchécoslovaque, animé du vif désir d'approfondir les relations économiques réciproques entre nos deux Pays, est prêt à considérer les fromages dits « Edam » et « Gouda » originaires et en provenance des Pays-Bas comme fromages de table fins, énumérés sous le numéro 119 ex a) du tarif douanier tchécoslovaque et les soumettre au taux de 294 — couronnes tchécoslovaques par 100 kgs.

Cet arrangement sera approuvé par les deux Gouvernements conformément aux dispositions respectives de leur législation intérieure et entrera en vigueur à partir du jour de l'échange des notifications concernant son approbation.

Cet arrangement pourra être dénoncé moyennant un préavis de six mois.

Veillez agréer, Monsieur le Ministre, l'expression de ma très haute considération.

HENDRIK MULLER VAN WERENDYCKE
m. p.

Son Excellence

Monsieur le Docteur Edouard Beneš,
Ministre des Affaires Etrangères

à P r a h a.

(Překlad.)

Vyslanectví Nizozemska.

č. 817.

V Praze dne 1. prosince 1931.

Pane ministře,

potvrzuje příjem Vašeho dopisu z dnešního dne mám čest Vám sdělit, že jsem vzal na vědomí jménem vlády Jeho Veličenstva královny Nizozemí, že vláda československá, prodchnuta živým přáním prohloubiti vzájemné hospodářské vztahy mezi oběma našimi státy, jest ochotna považovati sýry zvané „Edam“ a „Gouda“, které pocházejí a přicházejí z Nizozemí, za stolní sýry jemné, uvedené v čísle 119 ex a) československého celního sazebníku, a vylívati je sazbou 294 — československých korun za 100 kg.

Tato dohoda bude schválena oběma vládami podle příslušných ustanovení jejich vnitřního zákonodárství a vstoupí v platnost ode dne výměny notifikací o schválení.

Tato dohoda může býti zrušena po předcházející šestiměsíční výpovědi.

Račte přijmouti, pane ministře, výraz mé velmi hluboké úcty.

HENDRIK MULLER VAN WERENDYCKE
v. r.

Jeho Excellenci

panu Dru Edvardu Benešovi,
ministru zahraničních věcí

v P r a z e.

189.

Vládní nařízení

ze dne 3. prosince 1931

o úředním cejchování skleněných měř na tekutiny.

Vláda republiky československé nařizuje podle zákona ze dne 23. července 1871, č. 16 ř. z. z r. 1872, jímž byl stanoven nový řád o mírách a váhách, a podle zák. čl. V/1907, o mírách, jich používání a dohledu na ně, jakož i podle zákona ze dne 28. května 1930, č. 75 Sb. z. a n., o úpravě příslušnosti ve vě-

cech cejchovních v zemi Slovenské a v zemi Podkarpatoruské:

§ 1.

Ú ř e d n í c e j c h o v á n í.

Skleněné míry na tekutiny mohou býti kromě výjimky uvedené v § 8, odst. 3., úředně

cejchovány jen tehdy, vyhovují-li předpisům tohoto nařízení.

§ 2.

Velikosti měř a vyznačení i označení jejich obsahu.

(1) Přípustné velikosti skleněných měř na tekutiny jsou:

2	l
1	l
0'5	l nebo 5 dl,
0'3	l nebo 3 dl,
0'2	l nebo 2 dl,
0'1	l nebo 1 dl,
0'05	l nebo 5 cl,
0'02	l nebo 2 cl a
0'01	l nebo 1 cl.

Kromě toho jsou v zemích České a Moravsko-slezské přípustny též velikosti $\frac{1}{4}$ l a $\frac{1}{8}$ l.

(2) Správný obsah míry, určený nejnižším místem hladiny, musí být vyznačen v rovině tohoto místa dvěma protilehlými čárkami, dlouhými 15—20 mm a silnými 0'5—1 mm, vyleptanými nebo vyrytými na vnější stěně nádoby.

(3) Obsah míry musí být zřetelně vyleptán nebo vyryt vedle jedné z obsahových čárek. Užité číslice a zkratky musí být vysoké

u 2 a 1 l	nejméně 12 mm,
u 0'5 l, 5 dl, 0'3 l, 3 dl a $\frac{1}{4}$ l	nejméně 10 mm,
u 0'2 l, 2 dl, 0'1 l, 1 dl a $\frac{1}{8}$ l	nejméně 8 mm a
u 0'05 l, 5 cl, 0'02 l, 2 cl, 0'01 l a 1 cl	nejméně 6 mm.

§ 3.

Tvar a výrobní materiál.

(1) Skleněné míry na tekutiny všech velikostí musí mít tvar válce, jehož vnitřní plášť musí být přímý a úplně hladký; jeho přechod ve dno nesmí mít jakékoli záhyby, které by ztěžovaly snadný výtok tekutiny.

(2) Rovina dna musí být rovnoběžná s rovinou obsahových čárek a míra musí na rovné ploše dobře státi.

(3) Je-li míra opatřena uchem, musí toto být upraveno v rovině souměrnosti obsahových čárek.

(4) Jako výrobního materiálu smí být užito jen bezbarvého a průhledného skla; v místech

obsahových čárek a označení obsahu musí být sklo i na vnější straně úplně hladké.

§ 4.

Průměr a nadměrek.

(1) Průměr skleněné míry na tekutiny v rovině obsahových čárek musí být v těchto mezích:

u 2	l	106—112 mm,
u 1	l	84—90 mm,
u 0'5	l a 5 dl	66—70 mm,
u 0'3	l a 3 dl	56—60 mm,
u 0'2	l a 2 dl	48—52 mm,
u 0'1	l a 1 dl	38—42 mm,
u 0'05	l a 5 cl	30—34 mm,
u 0'02	l a 2 cl	22—25 mm,
u 0'01	l a 1 cl	17—20 mm,
u $\frac{1}{4}$	l	52—56 mm a
u $\frac{1}{8}$	l	42—46 mm.

(2) Míry musí mít nadměrek, který činí nejméně

u 2 a 1 l	25 mm,
u 0'5 l a 5 dl	15 mm,
u 0'3 l, 3 dl a $\frac{1}{4}$ l	10 mm,
u 0'2 l, 2 dl, 0'1 l, 1 dl a $\frac{1}{8}$ l	8 mm a
u 0'05 l, 5 cl, 0'02 l, 2 cl, 0'01 l a 1 cl	5 mm.

§ 5.

Dovolené chyby.

Chyby nesmějí přesahovati	
u 2 a 1 l	$\pm 1/200$,
u 0'5 l, 5 dl, 0'3 l, 3 dl, 0'2 l, 2 dl a $\frac{1}{4}$ l	$\pm 1/100$ a
u 0'1 l, 1 dl, 0'05 l, 5 cl, 0'02 l, 2 cl, 0'01 l, 1 cl a $\frac{1}{8}$ l	$\pm 1/50$

správného obsahu.

§ 6.

Ověření a doba jeho platnosti.

(1) Ověření se vykoná vyleptáním úřední cejchovní značky těsně u obsahové čárky opatřené označením obsahu.

(2) Platnost úředního cejchování trvá, pokud jest úřední cejchovní značka patrná.

§ 7.

Cejchovní poplatky.

Za úřední cejchování skleněných měř na tekutiny se vybírají poplatky, stanovené pro

míry na tekutiny vládním nařízením ze dne 22. listopadu 1919, č. 629 Sb. z. a n., jímž stanoví se poplatky za cejchování měř a vah a jiných měřicích přístrojů, ve znění vládního nařízení ze dne 22. prosince 1920, č. 681 Sb. z. a n., jímž stanoví se přírážky k poplatkům za cejchování měř a vah a jiných měřicích přístrojů.

§ 8.

Závěrečná ustanovení.

(1) Toto nařízení nabude účinnosti dnem 1. ledna 1932. Tímto dnem pozbudou platnosti dosavadní předpisy o úředním cejchování skleněných měř na tekutiny, zejména vyhláška ministerstva obchodu ze dne 21. června 1892, č. 103 ř. z., kterou se vyhláší dodatečné předpisy k cejchovnímu řádu ze dne 19. prosince 1872, č. 171 ř. z., jakož i, pokud se týkají skleněných měř na tekutiny, ustanovení §§ 12 až 25 nař. č. 107.225/1908 K. M. (uh. obchodu), o úpravě a odchylkách měř a měřidel, které lze ověřovati, a o podobě ověřovacích značek.

(2) Úřední cejchování skleněných měř na tekutiny, vykonané podle dosud platných předpisů, podrží platnost i po nabytí účinnosti tohoto nařízení.

(3) Skleněné míry na tekutiny, zhotovené podle dosud platných předpisů, mohou být dále cejchovány až do 31. prosince 1932, dá-li k tomu ústřední inspektorát pro službu cejchovní svolení na zvláštní přihlášku, která musí být podána u tohoto úřadu nejpozději do 31. ledna 1932.

(4) Provedením tohoto nařízení se pověřuje ministr veřejných prací.

Udržal v. r.

Dr. Beneš v. r.	Dostálek v. r.
Dr. Slávik v. r.	Bradáč v. r.
Dr. Trapl v. r.	Dr. Viškovský v. r.
Dr. Dérer v. r.	Dr. Czech v. r.
Dr. Meissner v. r.	Dr. Spina v. r.
Dr. Matoušek v. r.	Dr. Franke v. r.
Mlčoch v. r.	Dr. Šrámek v. r.

190.

Vyhláška ministra zahraničních věcí ze dne 30. listopadu 1931 o dalších ratifikacích a přístupech k Úmluvě a statutu o svobodě transitu, sjednané v Bar- celoně dne 20. dubna 1921.

Dle čl. 4. Úmluvy byly odevzdány generálnímu tajemníku Společnosti Národů další ratifikační listiny těchto států:

Rakouska (15. IX. 1923), Řecka (18. II. 1924), Japonska (20. II. 1924), Nizozemská (s Nizozem. Indií, Surinam a Curaçao) (17. IV. 1924), Francie (19. IX. 1924), Polska (8. X. 1924), Švýcarska (18. VII. 1924), Švédska (19. I. 1925), Estonska (6. VI. 1925), Belgie (16. V. 1927), Chile (19. III. 1928), Španělska (17. XII. 1929), Lucemburska (19. III. 1930), Jugoslavie (7. V. 1930) a Persie (29. I. 1931).

Přistoupily: Státy Malajské federální (Perak, Selangor, Negri Sembilan a Pahang) (datum deposice 22. VIII. 1923), Státy Malajské nefederální (Brunei, Johore, Kedah, Perlis, Kelantan a Trengganu) (datum deposice 22. VIII. 1923), Palestina (datum deposice 28. I. 1924), Německo (datum deposice 9. IV. 1924), Svobodné město Gdansko (datum depos. 3. IV. 1925), Maďarsko (datum depos. 18. V. 1928), Syrie a Libanon (datum depos. 7. II. 1929) a Irak (datum deposice 1. III. 1930).

Vyhláškou touto doplňuje se vyhlášovací doložka Úmluvy a statutu o svobodě transitu (č. 22 Sb. z. a n. z r. 1924) potud, že Úmluvou a statutem jsou vázány tyto státy: Albanie, Belgie, Bulharsko, Československo, Chile, Dánsko, Estonsko, Finsko, Francie, Svob. město Gdansko, Indie, Irak, Itálie, Japonsko, Jugoslavie, Lotyšsko, Lucembursko, Maďarsko, Německo, Nizozemsko (s Nizozem. Indií, Surinam a Curaçao), Norsko, Palestina, Persie, Polsko, Rakousko, Rumunsko, Řecko, Siam, Státy Malajské federální, Státy Malajské nefederální, Syrie a Libanon, španělsko, švédsko, švýcarsko, Velká Británie (s N. Foundlandem) a Nový Zéland.

Dr. Beneš v. r.